

»Prava reč za drva,« odgovori strojar; »če ti jih ni dosti v skladovnici, kaj ni pri hiši dovolj miz in stolov?«

»Prav,« potrdi Pavliha in gre svojo pot.

Kakor treba, obesi kotel, polaga vanj kožo na kožo, zakuri pod njim ter kuha in kuha, da so bile kože

že vse mehke. A vse mu je še premalo; loti se še miz in stolov, jih razseka in razcepi ter naloži pod kotel, da je gorel pravi kres. Potem pusti, naj se kuhajo kože, dokler je ogenj, sam pa gre; zdelo se mu je namreč bolj varno, ako se umakne, preden se vrne gospodar.

Pozno ponoči ta res pride, a dobro nadelan se kar zvali po postelji. Šele zjutraj se s težko glavo odpravi, da vidi, kako je hlapec delal usnje. Gre tedaj v strojarnico, a tam najde kože vse razkuhanе, nikjer pa ne mize ne stola. S kislim obrazom se obrne k ženi in pravi:

»Žena, huda je prišla nad naju. Vse se mi zdi, da je bil najin hlapec sam Pavliha, ki pravijo o njem, da stori vse natanko tako, kakor se mu ukaže. In kakor sem mu delal sam, je pokuril mize in stole ter prekuhal kože.«

Žena razcveljena zajoče in pravi: »Teci za njim in ga ujemi!« Strojar pa: »Rajši ne! Naj ostane, kjer je, saj sem vesel, če ga ne vidim.«

(Dalje prihodnjič.)

IZ MLADIH

PERES

PTICE SELIVKE

Ko začne spomladi sneg kopneti,
ko sonce z žarki nas poljublja,
se ptice vrnejo iz daljnih krajev
in nam prično veselo peti...

Ko poletje nas objema z vso lepoto,
ko narava se bohoti s cvetjem,
veselé nas ptičke s sladkim petjem
od zgodnjih ur do poznega večera.

Ko pa listje jame rumeneti,
ko že k peči sedel bi najraje,
se zbero v mogočne jate
in zlete od nas v toplejše, tuje kraje...

Ivan Podobnikar

KOSOVA BUDNICA

S prvim sončnim žarkom
kos se prebudi,
ko vse naokoli
še prijetno spi.

Malo se počese
in brž odleti,
kmalu se vesela
pesem oglasi.

Kljunček se rumeni
ljubko mu odpira,
ko zaspancem lenim
budnico zasnira.

J. Č.